
MODRÝ TÝM BRUŠPERK

OBČASNÍK ZIMA 2021/2022

Vážení čtenáři,

v době adventní k Vám přicházíme s novým číslem našeho občasníku. Už za několik dnů budeme slavit Štědrý den a následující vánoční a novoroční svátky.

Dovolte nám tedy popřát Vám i Vaším blízkým a přátelům co nejméně stresu, hodně pohody, lásky, klidu, přátelství a porozumění. Těm nejmenším hodně dárků pod stromečkem. Do nového roku pak všem přejeme především pevné, ničím nepodlomené zdraví a dostatek životního optimismu.

ADVENT

Jsou různé začátky roku v různých kulturách. Je také počátek školního roku a u nás v Evropě začíná občanský rok 1. ledna. Ve společenství církve začínáme nový liturgický rok, nebo chceme-li to tak nazvat nový církevní rok na 1. adventní neděli. Advent je odvozen z latinského slova advenio – tedy přicházím. Celý liturgický rok pak končí slavností Krista Krále. Tak můžeme říci, že celý rok v církvi je vlastně očekáváním příchodu. Příchodu toho, který vstoupil do našeho světa a zůstává stále s námi spojen. Čekáme to, co vyznáváme ve vyznání víry: A znovu přijde soudit živé i mrtvé. A také očekáváme vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Toto je náplní celého církevního roku, do kterého nám právě advent otevírá dveře. Pochopitelně v celém roce jsou pak události, které si připomínáme a které jsou takovými body na naší duchovní cestě v našem očekávání. Nejblíže jsou to svátky Vánoční. Budeme zpívat o události, která se stala v Betlémě: Nám, narodil se Kristus Pán... A tak bychom mohli pokračovat. Ale jak přijmout výzvu adventu?

V současné době pro mnohé advent je upozorněním, že se blíží svátky spojené s mnoha dárky a tak je potřeba dárky shánět, na to konečně upozorňují již několik týdnů i před počátkem adventu různé obchody. Pak se stává advent prostorem pro úklid v domácnostech. Ale je to opravdu to nejpodstatnější v adventu? Spíše by to měla být výzva k nějakému uklidnění, neboť Vánoce nejsou na prvním místě svátku bohatě prostřeného stolu, ale hledáním základu pro vytváření společenství, které není jednoduché zachovávat v prostředí rodin nebo vůbec ve společenství mezi lidmi.

Ano, ztišení a nechat se oslovovat osobností sv. Jana Křtitele, který zve k pokání, a to je vlastně takové obrácení k hodnotám duchovním, k hodnotám, které prožijeme, když budeme zvažovat biblické slovo: „Tak Bůh miloval svět, že poslal svého Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Tak Bůh miloval svět... Tak Bůh miluje mne! A toto je adventní poselství, které nestačí slyšet, ale nechat ho pronikat do našeho lidského nitra.

Mgr. Karel Javorek

Farář

Poděkování Jakobovi Jandovi

Na konci prázdnin jsme v Pastervníku uspořádali "Odpoledne pro rodiče a děti". Mezi pozvanými hosty byl mimo jiné i bývalý velmi úspěšný skokan na lyžích a v současné době poslanec parlamentu za ODS Jakub Janda. Jeden z návštěvníků za ním přišel, že by si velice rád potřásl rukou s legendou. Za chvíli už jako staří kamarádi rozebírali Jakobovu sportovní kariéru a odvahu sjet ze skokanského můstku (onen návštěvník by to neudělal nikdy, zatímco Jakub Janda by to neudělal už nikdy).

Jakub na mě vždy působil jako velice skromný a čestný člověk, takových je v politice bohužel málo. V době kdy politici beze studu lžou, nabádají se k neslušnosti a jakýkoliv skandál vysvětlí tím, že je proti nim vedena kampaň, bychom si lidí s morálními zásadami měli o to víc vážit. Nejvíce mě zaujal Jakobův postoj k Českému svazu bojovníků za svobodu, který ocenil medailí například člena Pohotovostního útvaru Veřejné bezpečnosti (a poslance za KSČM) Zdeňka Ondráčka, který zasahoval proti demonstrantům během Palachova týdne v roce 1989. Je přece naprosto nepřijatelné, aby svaz, který sdružuje (mimo jiné) bojovníky proti komunistické totalitě, ocenil člověka, který této totalitě sloužil. Jakub Janda veřejně označil tento svaz za pofidérní spolek, který je financován z veřejných peněz, za což na něj svaz podal trestní oznámení (podle Národní centrály proti organizovanému zločinu však ke spáchání trestného činu nedošlo). V době, kdy jako společnost přejdeme každou další kauzu Andreje Babiše v podstatě pokrčením ramen, protože víme, že se nic řešit nebude, je důležité, že máme poslance, který se nebojí nazvat věci pravými jmény a stát si za svým.

A za tohle bych Vám, Jakube, chtěla moc poděkovat.

Blanka Káňová
člen MS ODS Brušperk

Rozhovor s osobností

Pro nové vydání našeho Občasníku vám přinášíme rozhovor se zajímavou osobností našeho města, ředitelem Základní umělecké školy v Brušperku a zároveň dirigentem souboru duchovní hudby Musica Templi ve Frýdku-Místku, magistrem Janem Strakošem.

Honzo, je o tobě známo, že rád cestuješ, a zároveň jsi rodák z Brušperka, který má ke svému rodnému městu dobrý vztah. Jak bys srovnal dnešní Brušperk a například rakouská města podobné velikosti?

V posledních letech jsem si oblíbil trávit letní dovolenou v Rakousku a poznávat tamní krajinu ze sedla jízdního kola. Myslím si, že problém všech našich menších měst a obcí je v porovnání s rakouskými městy ten, že se u nás staví bez urbanistického kontextu, v rozporu s mnohaletým územním rozvojem a bez ohledu k okolí. Vedle sebe vyrůstají domy různých tvarů, barev, stylů. Když přijedu do jakéhokoli rakouského městečka, vše tam zapadá tak, jak má. Vývoj našich měst je však oproti Rakousku poznamenán socialistickou přestavbou, na kterou se muselo navázat a stále navazuje. Brušperk nebyl tímto až tak poznamenán. Žijeme v malebném historickém městě, které si zaslouží, abychom se tady cítili co nejlépe. Jsem moc rád, že moje město tím není tolik zasaženo, že kolem sebe máme čím dále více hezky opravených historických domů a citlivě vsazenou novou výstavbu.

Vím o tobě, že se intenzivně zabýváš jednou z výrazných osobností našeho města, skladatelem Jožkou Matějem, od jehož narození uplyne v únoru 2022 již 100 let. Chystáš o něm knihu, jeho jméno nese tvojí zásluhou i naše Základní umělecká škola. Čím tě jeho tvorba oslovila a čím může přispět k pozvednutí významu našeho města?

Josef Matěj je především znám jako autor skladeb pro dechovku, ale málokdo ví, že je také autorem pěti symfonií, mnoha koncertů pro různé hudební nástroje, zkomponoval dokonce i operu o třech dějstvích. I když prožil většinu svého života v Praze, když mu to pracovní povinnosti dovolily, rád se vracel do svého rodného města, o kterém říkával, že tady je doma. Dovoluji si ho označit za pokračovatele odkazu Leoše Janáčka. Jednak proto, že tvorba obou je inspirována hudební řečí Lašska, ale i ve zvuku se místy podobá Janáčkově. Několikrát jsem byl svědkem rozhovoru mezi muzikanty, kteří při poslechu Matějovy skladby si jej spletli s Janáčkem.

Ačkoli tvorba Josefa Matěje má regionální i republikový přesah, stále je to autor, jehož je potřeba objevit. A to především u nás doma. Nejen v Brušperku, ale v celé České republice. Jsem přesvědčený o tom, že se Matěj řadí k nejvýznamnějším českým hudebním skladatelům 20. století.

Dá se říci, že se i mezi minulými a současnými žáky Základní umělecké školy Jožky Matěje vyprofilovaly výrazné talenty?

To bezpochyby. Od toho tady takové školy jsou. Většina významných umělců dostala první umělecké vzdělání právě na základních uměleckých školách. A jsem velmi rád, že i naše škola vychovala za dobu své šedesátileté existence řadu výrazných hudebních a výtvarných talentů, které přispívaly nebo přispívají k obohacení kultury našeho národa. Nedovolím si nikoho jmenovat, protože je jich mnoho a mohl bych na někoho zapomenout. Mám však velkou radost z každého dítěte, které projde naší školou, protože mezi hlavní cíle ZUŠ nepatří jen umělecký rozvoj dítěte, ale především rozvoj morálních hodnot, které mají ze společenského hlediska velký význam.

Jak z pozice ředitele základní umělecké školy, která je jednou z příspěvkových organizací města, hodnotíš spolupráci se současným vedením města?

Zřizovateli základních uměleckých škol v České republice jsou většinou krajské úřady. Naše škola je výjimkou a od roku 2012 ji zřizuje Město Brušperk. Já jsem nastoupil do zdejší školy právě v době, kdy se měnil zřizovatel a utvářela se intenzivní spolupráce v pozici zřizovatel – příspěvková organizace. Změna zřizovatele škole jen prospěla, protože má svou příspěvkovou organizaci na území svého města a lépe vnímá její potřeby. Během mého působení jsem postupně spolupracoval se třemi vedeními města a vždy byla naše spolupráce velmi korektní.

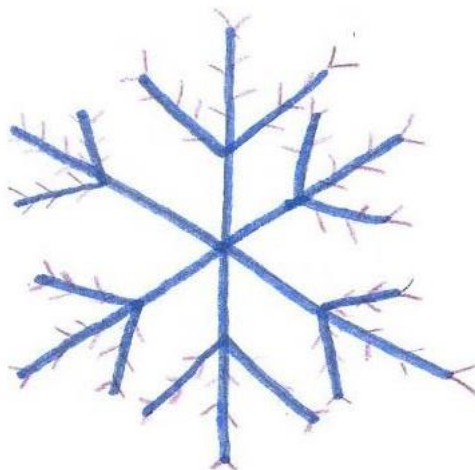
Co bys rád, aby se v Brušperku změnilo k lepšímu a v čem by ještě mohly být možné rezervy, které by se daly k tomu využít?

Naše město se pyšní historickým náměstím s přilehlými malebnými uličkami, kde ale chybí to hlavní – lidé. Není to jen o opravených domech a chodnících, ale centra měst vždy sloužila jako místa, kde si lidé mohli nakoupit, byly zde různé služby i úřady. Středobodem náměstí vždy byla hospoda. Mizí obchody, mizí lidé, vytrácí se duch malého města, kde se všichni znají.

Přál bych nám všem, aby naše město více žilo. Abychom se nebáli vylézt ze svých domovů a podíleli se na aktivním životě našeho města.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně profesních i osobních úspěchů.

Zdeňka Mahd'áková
členka MS ODS Brušperk

Městská památková zóna Brušperk.

Historické centrum našeho města bylo jako jedinečný architektonický celek prohlášeno za městskou památkovou zónu 10. září 1992. Dochoval se nám především půdorys středověkého města s historickou zástavbou z konce 18. a 19. století. Nejstarší památkou je gotický kostel sv. Jiří z konce 14. století.

Městských památkových rezervací je v České republice 40 a městských památkových zón 253. Vyhlášením památkové zóny bylo ochránit kulturní památky pro příští generace. Pro občany to však přináší určitá úskalí.

Všichni vlastníci nemovitostí, které se nachází v památkové zóně, si musí před každou obnovou nemovitosti vyžádat si stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, tj. magistrátu Frýdku-Místku, Odbor územního rozvoje a stavebního řádu – Oddělení územního rozvoje. U nemovitostí, označených jako národní kulturní památka, vydává stanovisko krajský úřad. Jedná se o úpravy vnějšího vzhledu nemovitosti (okna, výkladní skříně, vývěsní štíty, omítka, střechy, výška objektu, vikýře apod.). Vydané stanovisko úřadu je pro vlastníka závazné.

Mnoho zajímavých informací a strategie regeneračních záměrů si můžeme dočíst v dokumentu regenerace památkové zóny Brušperk na léta 2020 - 2024, tento dokument je zveřejněn na webových stránkách města v sekci O městě / městská památková zóna.

Město opravilo v letošním roce fasádu Národního domu a v současné chvíli probíhají restaurátorské práce na soše Panny Marie Svatohostýnské u fary. Na rok 2022 se připravuje oprava boční a zadní stěny fasády radnice. Římskokatolická farnost Brušperk ve spolupráci s městem připravuje výměnu ciferníků věžních hodin na kostele. Na rok 2022 se připravuje vyhlášení architektonické soutěže na rekonstrukci našeho náměstí a začátek debat nad jednotlivými návrhy.

Pro občany, kteří mají své nemovitosti v městské památkové zóně, připravíme společnou schůzku s pracovníky památkové péče, kteří vám odbornou radou pomůžou, jak při údržbě a modernizaci vašich domů zachovat cenné prvky vnějšího vzhledu nemovitosti.

Tomáš Vojtek

*Místostarosta, předseda MS ODS
Brušperk*

K zamyšlení...

Před několika dny jsme slavili státní svátek. Den boje za svobodu a demokracii.

I my v Brušperku si každý rok, pokud to aktuální epidemická situace dovolí, připomínáme toto pro naši zemi i pro každého z nás důležité výročí. Už od roku 2009 se scházíme na náměstí u pamětní desky věnované obětem komunistického režimu. Na desce stojí vytesáno: „Nezapomeneme“

Opravdu nezapomeneme? Víte, milí spoluobčané, že v Brušperku existuje místo, které připomíná bojovníky za svobodu a demokracii z let 1948-1989?

Když nebudu počítat členy pěveckého sboru, Skauty a přespolní návštěvníky, sešlo se nás možná 10. Jen tak málo z nás přišlo uctít minutou ticha hrdiny, kteří neváhali pro svobodu a demokracii obětovat vše, co měli. Kariéru, majetek, zdraví a mnohdy i život.

A tak jsem si při zpěvu hymny pomyslela, co bych byla ochotná obětovat pro svobodu a demokracii já. Čeho bych se vzdala, aby jiní mohli svobodně žít a pracovat v zemi, ve které se narodili, aby v ní mohli beze strachu vychovávat své děti, aby mohli vycestovat do zahraničí a zase se vrátit domů, aby mohli volně projevit svůj názor.

Všimli jste si, kolik máme dnes hrdinů a bojovníků za svobodu a demokracii? V každé hospodě, v každém obchodě, na každém rohu se najde minimálně jeden, který je pravý „vlastenec“. Přesně ví, jaká jsou jeho práva daná Ústavou, ví, co říkat, když by ho náhodou chtěl někdo šikanovat (na tomto místě ale běžně užívají jiné slovo). Srdnatě bojují s rouškami nebo respirátory, s hygienou, strážníky, pro ránu nejdou daleko. Přirovnávají se k rytířům.

Co by jim asi řekli ti, kteří strávili desítky let v komunistických lágrech, přišli o své nejbližší, svůj majetek, na kterém od slunka do slunka pracovaly celé generace jejich předků, ztratili možnost studovat nebo pracovat, kde chtěli.

Čeho by se dnešní bojovníci vzdali ve jménu svobody a demokracie? Byl by to mobil? Auto? Kamarád? Nebo dokonce život?

„Přirozenou nevýhodou demokracie je, že těm, kdo to s ní myslí poctivě, nesmírně svazuje ruce, zatímco těm, kteří ji neberou vážně, umožňuje téměř vše.“

Václav Havel

Magda Frištenská

Místopředsedkyně MS ODS Brušperk